

**DAVID CAMPOS
BARCELONA
BALLET**

DAVID CAMPOS
BARCELONA
BALLET

25 ANYS A BARCELONA A FAVOR DE LA DANSA CLÀSSICA

25 ANYS PER LA DANSA CLÀSSICA A CATALUNYA

Des del Ballet David Campos estem molt orgullosos de compartir amb la ciutadania de Catalunya la celebració del nostre 25è aniversari. **25 anys a Barcelona de dur treball per la dansa i el ballet, de creació coreogràfica i formació de ballarins** (a través del David Campos Ballet Ciutat de Barcelona, Ballet Ensamble David Campos, Ballet Santa Coloma de Gramenet... a partir d'ara el David Campos Barcelona Ballet). La nostra tasca ha contribuït de manera determinant a favor de la dansa clàssica a Barcelona i Catalunya. 25 anys dedicats a la promoció del ballet, una de les expressions artístiques més universals però la que menys consideració i suport institucional ha rebut, fins a dia d'avui, al nostre país. Tot i així, tenim fe i pensem que això canviarà.

En aquests 25 anys hem vist créixer alumnes que han arribat al seu somni com l'Aleix Martínez, qui va aconseguir el major guardó, **la medalla d'or, al Prix de Lausanne 2008**, convertint-se en el primer català i el primer espanyol que ho aconsegueix. A part de l'Aleix, han passat pel nostre estudi ple de ballarins que s'han realitzat professionalment com a ballarins i fins i tot creant la seva pròpia escola. Realment hem fet cantera.

Hem estat els primers en apostar per les temporades continuades de programació en teatres comercials de Barcelona com al Teatre Tívoli, Teatre Romea, Teatre Condal o Teatre Goya, i sempre amb èxit, fins i tot hem hagut de prorrogar. Sempre hem cregut que hi havia públic per una dansa més clàssica a Barcelona, i ho hem fet realitat.

Turn Me On · David Ruano

Ens hem convertit en un referent important com a companyia de dansa clàssica a Catalunya. No només per ser una de les companyies de dansa de Catalunya que més públic acull, sinó també gràcies a les nostres **arriscades i innovadores propostes**, que ens han proporcionat **bones crítiques a la premsa especialitzada** nacional i portades de revistes internacionals (veure dossier presentació cia).

Hem generat : Rock Requiem, Petrushka, Carmina Burana, Volveré a nacer, La Màscara de la Mort Vermella, Turn Me On, Quixot, Inquietuds, Faust, En Clau de Jazz, Ne Nehlej, Euràsia, Trencanous, Les Edats de la Dansa, La Bella Dorment del Bosc, i la més recentment estrenada, que enguany farem girar per tot Catalunya, Giselle i les Dones d'Aigua.

Don Quixot
David Ruano

Tur Me On · David Ruano

Petra Padrianova · David Ruano

Hem apostat pel format estable de **plantilla de contractació continuada**. Segons un estudi publicat per l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya, les condicions laborals dels ballarins a Espanya són pèssimes. Hem contribuït dins de les nostres possibilitats a oferir una estabilitat als ballarins clàssics, a oferir un estudi on anar a entrenar-se a diari i, el que és importantíssim per un ballarí, els hem ofert la possibilitat d'actuar als millors escenaris i de realitzar-se professionalment.

Hem aconseguit un producte de qualitat i amb identitat pròpia i, tot i portant el segell de la dansa clàssica, hem sabut construir noves formes creatives i interessants que han **despertat interès al públic jove**.

ELS NOSTRES VALORS UN PATRIMONI QUE ENS UNEIX

BELLESA ART CONTEMPORANEÏTAT EMOCIONS PASSAT
COMÚ MULTICULTURALITAT CREATIVITAT INNOVACIÓ LUXE
VIRTUOSISME TÈCNICA PERFECCIÓ RIGOR SACRIFICI
POTÈNCIA EFICIÈNCIA CONVIVÈNCIA PERSEVERANÇA
TREBALL EN EQUIP COMPANYYERISME GLOBALITAT
CLASSICISME TRADICIÓ ESFORÇ MODERNITAT IDENTITAT

LA PROPOSTA ARTÍSTICA

La Companyia de Ballet David Campos és una formació de dansa que combina tendències contemporànies i actuals amb el rigor i la disciplina del ballet clàssic. Fundada durant els anys '90 per David Campos i Irene Sabas, ex ballarins solistes del Ballet Reial de Flandes (Bèlgica), omple un buit en el panorama de la dansa a Espanya, on pràcticament no existeixen companyies estables de ballet.

David Campos uneix en les seves innovadores coreografies la seva formació i experiència professional en el clàssic i la seva sensibilitat envers l'evolució de la dansa i els seus nous llenguatges d'expressió, donant com a resultat obres úniques i amb segell propi, entre el ballet i la creació contemporània.

La companyia s'ha presentat en els escenaris de tot Catalunya i d'Espanya, així com en festivals internacionals a Escòcia, Itàlia i França, amb una molt bona acollida de crítiques i públic. Aquest reconeixement ha convertit la formació en una referència en el panorama de la dansa d'avui.

Entre les seves creacions trobem tant títols nous (Turm Me On) com títols del repertori clàssic universal, dels que ens ofereix una revisió (Trencanous, Giselle, Bella Dorment i el Quixot).

Las variaciones de exhibición de los bailarines son de un gran nivel técnico, resueltas además con expresividad y elegancia... Este Cascanueces es un regalo como espectáculo navideño.

Joaquín Noguero, **La Vanguardia**

El secreto de esta versión es su frescura y espontaneidad.... Desde el inicio del espectáculo se aprecia la cohesión de grupo que tiene esta compañía, formada en la disciplina de la escuela clásica. Su trabajo coral es excelente.

Carmen del Val, **El País**

David Campos, con este Cascanueces está cimentando un trabajo muy sólido de danza clásica en nuestro país.

Montse G. Otzet, **El Periódico de Cataluña**

C'est ce que font David Campos et Irène Sabas, directrice adjointe...son Don Quichotte a fait connaître le nom de Barcelone au monde entier...

Sylvia Chaban, **Danse magazine**

El Ballet de Santa Coloma de Gramenet siempre se ha distinguido por su cohesión como grupo y su disciplinado estilo.... Las mujeres son bellas y esbeltas con unas precisas puntas. En cuanto a los hombres, son varoniles i de precisa técnica... Su frescura lo convierte en un ballet para todos los públicos.

Carmen del Val, **El País**

Con este espectáculo el Ballet David Campos tiene ya de sobras ganado su lugar bajo el sol...

Rosli Ayuso, **El Mundo**

El trabajo coral es brillante. El elenco femenino destaca por su delicada belleza, su unificado estilo de brazos y seguras puntas. Los hombres bailan con gran energía y con giro y salto seguros... Toda la compañía exhibe su impecable técnica...

Carmen del Val, **El País**

Quijote de David Campos... Una carta de amor para la Ciudad de Barcelona...

Mike Dyxon, **Dance Europe**

El resultat final és un molt bon espectacle familiar...

Marta Porter, **Avui**

He knows how to shape a narrative and make pleasing steps within an original concept. These are real strengths...

This was the first time I had seen David Campos' company but I hope it will not be the last!

Mike Dixon **Dance Europe**

Un ballet innovador que nos recuerda que hay Giselles por todas partes...

Si vas a jugar con Bella, el camino a seguir es ir a la yugular y reescribir el ballet. Y esto fué lo que hizo David Campos.

Es una excepción notable y la compañía merece ser mayormente reconocida.

Emma Manning, **Dance Europe**

The public is really turned on by the music, the choreography and the dancers... The style is neo-classical, but with a very strong ballet technique...

Patricia Fernández **Dance Europe**

David Campos es un ejemplo a seguir, se ha convertido en referencia y puntal de la danza clásica en Barcelona...

Todo ello da como resultado un espectáculo exquisito, fruto del trabajo de un equipo entregado a la imaginación y a la humildad creativa de un gran coreógrafo, David Campos. En definitiva, una declaración de amor.

Paloma Torres **Danza en escena**

EL SECTOR DEL BALLET A CATALUNYA I ESPANYA

Malauradament, a Catalunya i Espanya hi ha hagut un arraconament històric de la dansa clàssica (veure adjunt "La Danza (clàssica) de mis pecados" de Delfí Colomé). Ens hem esforçat molt com a país per desenvolupar noves formes d'expressió artística en el camp de la dansa, cosa que està molt bé, però hem comès el greu error d'obviar per complet el sector del ballet clàssic, i això ens està passant factura.

En un moment de crisi, necessitem més que mai un sector divers, fort, cohesionat i competitiu. I no el tenim. Les companyies estan passant totes uns problemes econòmics gravíssims, i les que no tanquen, estem plantejant-nos moltes coses. Val la pena continuar en aquesta sintonia? Hem d'encetar 25 anys més de dur treball dins un sector que sembla que no funciona? Sense una mínima estabilitat econòmica que ens permeti desenvolupar la nostra tasca amb un mínim de dignitat? No demanem poder ser rics, ni viure en mansions, només volem arribar a un sistema de funcionament sostenible i poder respondre a les necessitats laborals i professionals dels ballarins, així com fer viables els projectes.

Quan vaig tornar a Catalunya, ara fa 25 anys, hi havia l'Institut del Teatre, una companyia al Liceu, que malauradament no va poder continuar. A nivell d'Espanya, hi ha hagut diverses companyies clàssiques. A nivell públic, tenim actualment una Compañía Nacional de Danza que està girant la mirada envers el clàssic, amb la contractació del seu nou director José Carlos Martínez, al qual li desitjo molta sort i força en aquesta nova etapa que enceta. Tenim la companyia de Víctor Ullate des del 1990. També va existir el Ballet de Zaragoza, 1989-2005. A nivell privat hi ha hagut altres projectes, com ara la companyia Ballet de Madrid, la de l'Àngel Corella, o la de María Jiménez, entre altres, proposades més joves o que no han pogut establir-se. Amb tot això, aquí estem, continuadament des de l'any 1987, ara ja fa 25 anys. L'única flama de la dansa clàssica a Espanya, com a companyia professional.

I ARA QUÈ?

La nostra cia ha demostrat amb resultats palpables i tangibles que el nostre treball té nivell i un públic que el demanda. Però també està demostrat que una companyia de dansa necessita tenir les despeses de estructura cobertes, i això és una necessitat que Catalunya no ha entès fins ara. Però tinc fe en que això canviarà...

Si no canvia la manera com l'administració s'aproxima a les companyies de dansa, que necessitem una estructura de treball constant i continuada per mantenir els nostres ballarins en actiu, estem destinats a morir, és totalment inviable. Tenim dificultats per mantenir el nivell d'excel·lència que sempre ens ha caracteritzat. El ballari és el que transmet en última instància, dalt de l'escenari, tot i el treball i la qualitat del projecte. No volem renunciar a l'excel·lència i la qualitat dels nostres ballarins, ni tampoc a l'estructura laboral que sempre els hem ofert. Aquesta és la nostra contundent aposta, i és el format que millors resultats dona. Els ballarins necessiten un lloc on anar a ballar cada dia, a fer classe per estar en forma, i això és el que els hem ofert sempre, i no hi volem renunciar. Les condicions laborals dels ballarins són molt

dolentes, un estudi publicat per l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya així ho revela. I volem treballar per a que les condicions laborals millorin.

Tot això que hem anomenat anteriorment ho hem fet amb una economia de guerra, amb uns pressupostos totalment ridículs i amb molt esforç i sacrificis personals. Sentim que hem esgotat una etapa, i que l'hem passat "amb nota". Ara toca consolidar el projecte. Aquest any 2012, en el que celebrem el nostre 25 Aniversari, és una gran oportunitat per compartir amb la ciutadania els nostres èxits, que també són els èxits de Barcelona i Catalunya, tots hi hem contribuït, i cal fer-ho consolidant definitivament el nostre projecte. Barcelona i Catalunya es mereix una companyia de "cantera pròpia"

amb capacitat de projecció i que no pateixi cada dia per mantenir el nivell d'excel·lència, que és el que ens passa ara mateix.

De moment, som optimistes i no parem màquines. L'estudi obert cada dia amb els nostres ballarins. Gira tancada per aquest 2012 per a tot Catalunya. Compromisos amb l'estranger i moltes ganes de continuar endavant, amb la il·lusió del primer dia.

Aprofito per llançar un missatge als responsables polítics del sector cultural del nostre país: cal dibuixar l'escenari adequat per a vertebrar un sector de la dansa fort, cohesionat, divers i competitiu, lluny dels greuges comparatius i dels favoritismes, així com promoure les companyies pròpies del nostre territori.

**PHILIPPINE
SPANISH
DANCE
CONNECTION
PROJECT**

PHILIPPINE - SPANISH DANCE CONNECTION

La companyia Ballet David Campos, juntament amb l'Ambaixada Espanyola a Filipines i l'Institut Ramon Llull de la Generalitat de Catalunya, i l' Instituto Cervantes, presenta enguany dues de les seves principals obres a l'emblemàtic Cultural Center of the Philippines (Manila, Filipines), la "Bella Dorment del Bosc" i "Giselle, i les Dones d'Aigua". La companyia Ballet David Campos de Barcelona sempre ha mantingut una relació professional i personal estreta amb Filipines. Durant tot aquest temps David ha munta alguns dels seus treballs coreogràfics així com Carmina Burana, per al Philippines Ballet Theater, o Petroushka i Velvet Wings per al Ballet Manila, així com realitzat màster classes, juntament amb Irene, en el Ballet Philippines, a l'escola de dansa Steps i per a alumnes del Màster Production de la Philippines University.

Aquesta presència de la companyia a Manila, representa la culminació d'una relació professional de 25 anys. Obrirem la porta a Àsia, un mercat que ja ha demostrat interès per la nostra companyia i creiem que després d'aquesta primera aproximació es podran materialitzar altres contractes per altres països asiàtics emergents.

ELS DIRECTORS

Joaquim Noguero

DAVID CAMPOS IRENE SABAS

David Campos i Irene Sabas són dues autèntiques institucions de la dansa clàssica a Catalunya, des de tots els punts de vista possibles. De David podem arribar a rastrejar a Barcelona els seus primers orígens al ballet fins i tot fins als anys setanta: concretament, en el cos de ball de la companyia del Liceu del mestre Joan Magriñà i en un breu pas per la primera companyia professional privada catalana, el Ballet Contemporani de Ramon Solé, d'estil neoclàssic i que va obrir molt noves perspectives en el panorama català i espanyol de llavors.

En qualsevol cas, a un enamorat del repertori clàssic, la sortida de Espanya li era gairebé un pas obligat, i en els primers anys vuitanta David Campos coincideix amb Irene Sabas al Ballet Reial de Flandes, ambdós com a solistes. A partir d'aquí la seva trajectòria ja és comú, i no només com a futurs pares de la qual és avui una de les joves i prometedores intèrprets d'aquesta Giselle: també com a responsables d'una altra prole bastant més nombrosa, arran de l'escola de ballet clàssic que van fundar a Barcelona el 1987, quan tornen a la ciutat comtal. Al cap dels anys i amb les debilitats inherents al ballet clàssic al nostre país, la vocació docent de la parella ha estat el millor planter de la

companyia, fundada el 1988 i que l'abril de 2004 va fixar la seva residència a la població de Santa Coloma de Gramenet, a un tir de metro de Barcelona.

Dic que David i Irene són dues autèntiques institucions de la dansa clàssica a Catalunya, i la veritat és que caldrà afegir que també a Espanya. I, per descomptat, el seu vessant pedagògic per a res és aliena a això. Tinguem en compte que es tracta d'una iniciativa privada, i com a mestres de ball de la seva pròpia escola s'han forjat un estil elegant i efectiu, sobri i sense amaneraments, que els ha estat àmpliament reconegut. Un exemple: de la seva acadèmia i d'agafar taules en la seva companyia va sortir un intèrpret com Aleix Martínez, un ballarí que amb tan sols quinze anys va guanyar la medalla d'or del prestigiós Prix de Lausanne el 2008, que ja abans, de nen, l'havien tret en un anunci de la tele com alter ego infantil d'Àngel Corella, i que era també joveníssim quan va tenir un paper principal en la versió del Trencanous que Camps coreografiar amb especial encert el 2004.

La qualitat mitjana dels seus intèrprets no és cap excepció. Alguna ballarí que, acabat d'arribar a Espanya, va començar en la

Giselle · Josep Rodenas

Giselle · Josep Rodenas

Bella Dorment · Jesus Vallinas

Don Quixot · David Ruano

Trencanous · David Ruano

Faust · Mark Huskinson

seva companyia, després ho hem pogut trobar a Lanònima Imperial i més tard entre els ballarins de Víctor Ullate, el que no deixa malament el seu ull clínic a l'hora de detectar talents. I la seva preparació no és només d'estil. Coneix el cos de l'interpret a la perfecció i sap preparar-los per el rigor tècnic que exigeix el clàssic. Sàpiguen que fins i tot té la patent d'un aparell especialment fabricat per ell per preparar l'empenya per al treball de puntes i donar flexibilitat i força al peu, un artefacte que es ven per tot el món i és una bona font d'ingressos, dit de pas no perquè vagin a fer-se rics amb el trasto sinó perquè alimenta l'existència d'una companyia que si arriba ara a presentar-se davant vostès no és només gràcies a la contribució de les institucions, ni de bon tros.

Hi ha molta feina darrere d'un elenc com el Ballet David Campos, una companyia que s'atreveix a fer repertori clàssic amb un mínim d'interprets i surt airosa de l'intent.

D'una banda, els encerts aconseguits són fruit de la tossuderia, de no poca constància, de molta energia, d'una immensa capacitat de treball i de saber assumir riscos

Però també es deuen a haver sabut crear un estil personal. La mirada de revisió del repertori clàssic adoptada pel coreògraf és popular i cinematogràfica. I per això connecta amb un públic familiar que de vegades coneix el ballet per endavant, però també amb altres que s'apropen a ell per primera vegada. Als nens els enlluerna. I no és estrany. En la seva versió de La Bella Dorment del Bosc, el grupet de fades sempre m'ha recordat un grup de Gremlins entremaliats made in Spielberg, en el Trencanous hi ha escenes que semblen nascudes de Disney, el conte popular de tota la vida o fins i tot, en alguna escena de les noies, les cèlebres bombolletes dels anuncis nadalencs de Freixenet. Poden veure-ho també en aquesta Giselle, quan en la festa de la primera part sembla que estiguem enmig d'un

d'aquests grupets de classe nord-americans a l'estil de Grease (només així ens semblarà lògic que a l'oficina de la noia encara s'escrigui a màquina), o quan en la segona es ens introdueix de cop a l'estètica de tantes pel·lis de terror japonès dels últims anys. Campos és fill de la cultura popular dels setanta, del que la generació del baby boom ingerim per aquests indrets de la cultura de masses menys estilitzada del moment i que, ara, convenientment redigerida, pren protagonisme propi en uns clàssics del passat que juguen amb semblants elements naïf. Camps sap narrar.

En alguna mesura, quan va adaptar La màscara vermella, d'Edgar Allan Poe, amb elements reencontrables de nou en aquesta Giselle d'avui, o quan va presentar la seva Rock rèquiem amb música de Metallica adaptada pel grup Apocalyptica, el coreògraf català ja ens va donar les seves claus poètiques: si escrivís, seria el Arturo Pérez-Reverte del capità Alatriste, al Carlos Ruiz

Zafón de L'ombra del vent o l'Albert Sánchez Piñol de La pell freda, reactualitzacions contemporànies enamorades de les velles històries de gènere.

Si els seus ballets recorren a la pantomima, aquesta mai es fossilitza en posis. Com aquests autors a l'hora de posar en marxa la seva prosa, el virtuosisme no li interessa. La tècnica és bona simplement com a vehicle de les emocions, i per aquest camí naturalitzar al màxim l'argument es converteix en el suport perfecte perquè molts més espectadors gaudeixin les variacions de la tradició. Perquè aquesta és una altra: si alguna cosa li agraeixen els balletómanos de

sempre, és que aquesta mirada actualitzada no prescindeixi de les variacions amb les que agraden de retrobar, i també que els seus ballarins-sobretot els homes- estiguin molt lluny de l'amanerament i la tou que només sembla estar absent de les millors companyies. Així, les seves coreografies juguen a combinar el que requereix l'ambientació amb ressons d'avui (el simple intent dels balls de discoteca que endevinaran en Giselle) amb les esperades línies clàssiques. Plasticitat i imaginació són les bases amb què finalment es guanya l'espectador. I amb una alenada d'aire fresc que prové del millor de la nostra cultura de carrer.

Per això, amb cinquanta anys, David Campos em sembla un noi de barri. És un dels nostres. I no se m'acut elogi més gran. A diferència d'altres, ell no ha dit mai que la seva sigui l'única companyia professional de ballet clàssic d'Espanya. Però a molts ens agradaria proclamar que, en el migrat del nostre territori, és de moment la que més novetats i personalitat aporta en el terreny del ballet. I gairebé de forma postmoderna, per la barreja d'estils i de formes vintage que he subratllat.

Joaquim Noguero

es crític del diari La Vanguardia

Bella Dorment · David Ruano

DAVID CAMPOS BARCELONA BALLET

